

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 פברואר 2019

תת"ע 18-10-11576 מדינת ישראל נ'
אברהם זבצקי

דו"ח תעבורה 26116007753

1

לפני כב' השופטת שני שטרן

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ילנה מולר

נגד

הנאשם
אברהם זבצקי
ע"י ב"כ עוה"ד קדם

נוכחים
ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם

2
3
4
5
6
7

פרוטוקול

הכרעת דין

8

הנאשם זכאי מחמת הספק.

9

10 כנגד הנאשם נרשמה, ביום 5.4.18, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל שחציה במעבר
11 חציה, להשלים את החציה בבטחה (להלן – הדו"ח), עבירה על תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א
12 – 1961.

13 הנאשם כפר באישום המיוחס לו.

14 מטעם המאשימה, העידה עורכת הדו"ח, שהוגש וסומן ת/1.

15 מטעם ההגנה, העיד הנאשם.

16

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 פברואר 2019

תת"ע 18-10-11576 מדינת ישראל נ'
אברהם זבצקי

על פי גרסת המאשימה, ביום 5.4.18, בסמוך לשעה 21:10, נהג הנאשם ברכב ברמת השרון ברחוב רמב"ם ובהגיעו לסוקולוב 57 נצפה על ידי העדה כאשר גרם לבלימתה של הולכת רגל שהיתה במעבר החציה, בפס השני לשלישי, נבלמה בעקבות נהיגתו ברצף ללא עצירה / האטה. העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים:

1. מה קרה, אבל מה קרה?

2. אני אדם לחוץ ולא רגוע, מה קרה?

3. הולכת רגל, לא היה שום דבר, את ממציאה

4. כמה כסף זה? תתחשבי בי אני נכה

5. איזה כסף, כמה?

6. 500 ש"ח, 8 נקודות

7. אין לך לב. תבואי לקראתי "

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך הולכת הרגל חצתה מכיוון רמב"ם לכיוון השני ולאחר שעברה, הוא נסע. כמו כן, העיד כי השוטרת לא היתה לבד והגיעה אליו כשבידיה רשיונות של נהגים אחרים. בנוסף, העיד כי דבריו לשוטרת היו בנוגע לכך כי ברכב תרופות לגרושתו, שאל מה גובה הקנס, כי מדובר מהרבה כסף, נקודות, הודיע לה כי הוא נכה וכד"ם.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בתחילת עדותה העידה כי הולכת הרגל חצתה לכיוון רח' רמב"ם, על סוקולוב ובתום עדותה ולשאלת בית המשפט ענתה כי בקריאה מחודשת, הולכת הרגל חצתה מכיוון רח' סוקולוב לכיוון רח' רמב"ם. לא מצאתי סתירה בין שתי ההצהרות כיוון ששתיהן מלמדות על כך שהולכת הרגל חצתה לכיוון רמב"ם.

ואולם, לו חצתה הולכת הרגל מכיוון סוקולוב לכיוון רמב"ם, וכי בעת שעמדה על הפס השני לכיוון השלישי, נבלמה לנוכח נסיעת הנאשם, בנתיב הימני, בצד של רח' סוקולוב, שלא נעצר, הרי הפסים השני והשלישי מצויים בנתיב הימני, בו נסע הנאשם ולו לא נעצר והולכת הרגל רק נבלמה, הרי שהנאשם היה פוגע בה.

עובדות מהותיות בדו"ח חסרות, כגון: מה היה המרחק בין הנאשם להולכת הרגל בעת שנבלמה ומה היה המרחק בין עדת התביעה לנאשם. בעיני, לא די בטענה לפיה הנאשם נסע ליד סוקולוב 57 ואילו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 פברואר 2019

**תת"ע 18-10-11576 מדינת ישראל נ'
אברהם זבצקי**

עדת התביעה עמדה ליד סוקולוב 55. גם לכשנשאלה, לא ידעה העדה לענות מה היה המרחק. בהעדר
עובדות אלו, יחד עם שאלת הכיוונים, ייתכן ושגתה עד התביעה בהתרשמותו מנסיבות המקרה.

בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד השי' מודריק, על החלטתו בתיק קודם וקבע:
" ... בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות
שלא במכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות
השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה
ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר
טעה... לעולם קיימת".

אכן, גרסת הנאשם מעלה מספר קשיים ואולם, שעה שהמאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה, אינני
מוצאת מקום לזקוף זאת לחובתו.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר א' תשע"ט, 18/02/2019 במעמד הנוכחים.

שני שטרן, שופטת

הוקלד על ידי אביבה מאיר

